

Julia Venturová
Podle skutečné události

„Rodina má je laskavá, zde na zemi o mne dbá.“ (Náboženské písně, 186.)

Pojďte, vezmeme to náčiní. Jde se na ryby!“ řekl tatínek.

Hayden se rozhlédl kolem sebe a zazubil se. Všechno bylo zalité sluncem a kolem to bzučelo jako v úle. Měli celé jezero jen pro sebe!

Hayden následoval tatínka, obešel auto a vyndal z kufru velkou bednu s rybářským náčiním. Byla těžká, ale jemu to nevadilo. Klidně by nesl i bednu dvakrát tak těžkou, pokud by to znamenalo, že půjde rybařit s tatínkem.

Rybářské pruty zachrastily, když je tatínek vytahoval z auta.

„Vypadá to, že Dan usnul,“ řekl.

„Vzbudíš ho?“

Hayden zadržel povzdech. „Hm, jasně.“

Málem zapomněl, že jeho mladší bráška, Dan, jel také. Dan všude pobíhal a mluvil nahlas. Vyplaší všechny ryby!

Podíval se do otevřeného okénka. „Dane, je čas vstávat.“

Ale Dan pořád tvrdě spal.

Hayden se zamyslel. S trochou štěstí by Dan mohl prospat celý výlet.

Hayden tiše přinesl bednu s náčiním k tatínkovu rybářskému místu na břehu.

„Tady jsou návnady, červi a všechno ostatní!“

Tatínek si od něj bednu vzal.

„Dobře, díky.“ Potom zvedl hlavu.

„Kde máš brášku?“

Hayden se podíval směrem

k autu. Najednou ho napadlo, jak by se asi cítil *on*, kdyby se probudil sám na neznámém místě. Došel k závěru, že ne moc dobře. Vlastně by asi měl docela strach. A Danovi bylo teprve 5 let.

„Počkej, tati. Hned jsem zpátky.“ Ale když se podíval do auta, Dan byl pryč!

Hayden už bzučící hmyz nevnímal. Jako by vše najednou ztichlo.

„Dan tu není!“ zakřičel Hayden.

Tatínek k němu přispěchal a rychle nahlédl do auta.

„Nejspíš nás jen hledá,“ řekl tatínek. „Byla to jenom chvilka. Nebude daleko.“

Hayden se snažil zůstat v klidu, ale svíral se mu žaludek. „Můžu se pomodlit?“

„To je myslím velmi dobrý nápad.“

Hayden poděkoval Nebeskému Otci za svého bratříčka a požádal ho, aby Dana okamžitě našli, aby se nebál.

Když Hayden skončil, už se v srdci necítil tak stísněně.

Tatínek dal Haydenovi ruku na rameno. „Co kdybys byl Dan? Kam bys šel?“

Hayden si všiml, že dveře na druhé straně auta jsou otevřené. Dan pravděpodobně Haydena s tatínkem na břehu neviděl. Hayden ukázal na blízkou stezku. „Asi bych se vydal tudy,“ řekl.

Rychle se vydali po stezce.

Každá vteřina se zdála pomalá a tísnivá. Cestou se Hayden dál

modlil v srdci. Po několika krocích zašli za zatáčku a uviděli Dana před sebou.

„Dane!“ zakřičel Hayden.

Dan se otočil a usmál se. „Ahoj, kde jste byli?“

Čas se opět zrychlil. Hayden přiběhl k Danovi a pevně ho objal.

„Jsem tak rád, že jsme tě našli,“ řekl Hayden. V srdci rychle pronesl děkovnou modlitbu.

Dan se jen usmál. „Kde jsou ty ryby?“

„Pojď, ukážu ti je,“ řekl Hayden.

Nejradši by se k jezeru rozběhl.

„Uvidíme, kdo chytí první rybu.“

Pomůžu ti navléknout návnadu na háček.“ ■

Autorka žije v Georgii v USA.

Výlet na ryby

Hayden se nemohl dočkat, až pojedje na ryby! Jen kdyby nejel také Dan. ...